

Nr 488

Av herr Nordgren m. fl., om avveckling av försäljningsskatten på guldsmesvaror.

(Lika lydande med motion nr 385 i Första kammaren)

Genom förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) uttages särskild försäljningsskatt på guldsmesvaror. Försäljningsskatten utgör 20 % av beskattningvärdet (konsumentpriset inkl. skatt). Tillsammans med den allmänna varuskatten och den särskilda kontrollstämpelavgiften utgör de totala kostnaderna för skatte- och kontrollavgifter ca 40 % av varans pris. Till detta kommer icke oväsentliga kostnader för redovisningsförfarandet.

Skatten utgår inte enbart på råmaterialen utan även på den arbetstid som nedlagts vid produktens framställning. I arbetstiden inräknas då såväl produktivt som administrativt arbete. En kund som till en guldsmes lämnar in ett smycke för nedsmältning och omformning får alltså betala denna »lyxskatt».

Det faktum att den nedlagda arbetstiden beskattas drabbar de konsthantverkare som arbetar med ädelmetaller speciellt hårt; värdet av deras produkter utgörs till största delen av konstnärens arbetsinsats.

Till de avsevärda kostnader som själva skatten utgör kommer de besvärliga marknadsförhållanden som råder i branschen. Bland annat har priserna på finsilver under det senaste halvåret stigit med ca 70 %.

Försäljningsskatten har även lett till att en omfattande illegal handel förekommer. Så t. ex. försiggår en betydande smuggling av guldsmesvaror. Kvantiteten har uppskattats till ca 2 000 kg/år. Vidare förekommer mindre nogräknade företag som på olika sätt kringgår skattebestämmelserna.

De liberala införelsebestämmelserna för resande medför ett stort avbräck för guldsmesbranschen. Försäljningsskatt utgår nämligen inte för guldsmesvaror som resande från utlandet har rätt att införa utan att erlägga tull. Personliga smycken räknas som reseutrustning och får införas tullfritt om de »kan antas icke överstiga behovet under resan och omfatta artiklar som vanligen medförs på resor». Ingen värdegräns förekommer.

Förutom det skattebortfall som de liberala tullbestämmelserna medför tillkommer att ett mycket stort antal svenskar årligen under utlandsvistelser i god tro köper ostämplade varor, som vid närmare granskning visar sig vara undermåliga.

Den höga beskattningen på guldsmedsvaror gör att den skattefria försäljningen ombord på flygplan och fartyg i internationell trafik ytterligare försämrar de lojala guldsmedsföretagens konkurrenssituation.

Den svenska staten konkurrerar dessutom med de svenska guldsmederna med sin försäljning av obeskattade guldsmedsvaror på den av statens järnvägar ägda färjan mellan Trelleborg och Sassnitz. I en stor reklamkampanj, som inletts i Sydsverige av Aktiebolaget Trafikrestauranger — dotterbolag till SJ — uppmanas allmänheten att ombord på färjan Trelleborg—Sassnitz köpa guldvaror skattefritt — 30 à 40 % billigare än i Sverige.

Denna statliga verksamhet är fullständigt oförståelig, då försäljningen innebär att man förlorar mer än tre kr./gram i uteblivna skatter. Statens bruttovinst på den skattefria försäljningen är knappt 50 öre/gram.

Man kan även lägga andra än rent ekonomiska synpunkter på denna med en hårt drabbad bransch konkurrerande verksamhet.

Det är lätt att förstå den branschens folks besvikelse när de märker hur staten straffbeskattar dess varor och samtidigt uppmanar allmänheten att kringgå statens egna skattelagar genom att göra inköpen å statsägda färjor.

I allmänna skatteberedningens förslag till nytt skattesystem (SOU 1964: 25) togs ställning till förmån för en allmän mervärdeskatt. Detta ställningstagande byggde bland annat på att mervärdeskatten förenar en hög avkastningsförmåga med en neutral verkan i både konsumtions- och konkurrenshänseende. För att nå detta måste man emellertid slopa punkt-skatterna. Kvar skulle endast stå vissa skatter på alkoholhaltiga drycker, tobak samt på motorfordon och motorbränsle. Vid remissbehandlingen av allmänna skatteberedningens betänkande har den föreslagna punkt-skatte-avvecklingen fått allmän anslutning.

Bevillningsutskottet anförde vid behandlingen av motioner i ämnet vid 1967 års vårriksdag att utskottet delade motionärernas uppfattning att en avveckling av försäljningsskatten bör komma till stånd.

Med hänvisning till ovan nämnda synpunkter anser vi att försäljningsskatten på guldsmedsvaror bör avvecklas snarast möjligt. Vid beräkningen av de ekonomiska konsekvenserna av en sådan avveckling bör man ta hänsyn till att den ökade försäljningen i Sverige — som blir följderna av en sådan avveckling — medför en ökad intäkt av allmän varuskatt/mervärdeskatt samt på längre sikt ökad inkomstskatt på grund av ökad lönsamhet och ökad sysselsättning.

Med stöd av det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om att försäljningsskatten på guldsmedsvaror avvecklas om-

gående eller i varje fall i samband med övergången till mer-
värdeskatt.

Stockholm den 25 januari 1968

<i>Hans Nordgren (h)</i>	<i>Mårten Werner (h)</i>	<i>Filip W. Fridolfsson (h)</i>
<i>Karin Wetterström (h)</i>	<i>Astrid Kristensson (h)</i>	<i>W. Werbro (fp)</i>
<i>Olle Westberg (fp)</i>	<i>Sven G. Andersson (fp)</i>	<i>Alf Wennerfors (h)</i>
<i>B.-O. Thylén (h)</i>	<i>Carl-Wilh. Lothigius (h)</i>	<i>Folke Björkman (h)</i>

Nr 489

Av herr **Oskarson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 12,
med förslag till förordning angående ändrad lydelse
av 2 § 1 mom. förordningen den 24 maj 1957 (nr 209)
om skatt på sprit och vin, m. m.

(Lika lydande med motion nr 384 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1968

Gunnar Oskarson (h)
